

Perkovčeva 2, 10000 Zagreb, Hrvatska; tel: +385 (0)1 4828 333, fax: 4828 332

Strojarska tehnička škola
Fausta Vrančića

Božo Čužić, ravnatelj
Avenija Marina Držića 14
10000 Zagreb

Zagreb, 30. rujna 2011.

Broj: 27/11

Novinarsko vijeće časti na sjednici održanoj 16. rujna razmatralo je zahtjev Strojarsko-tehničke škole Fausta Vrančića za očitovanje u povodu teksta Gorana Penića „Sedam dana u najgoroj školi u Hrvatskoj – Strojarsko-tehničkoj školi Faust Vrančić“, objavljenoga u *Jutarnjem listu* 28. ožujka 2011., i teksta „Ravnatelj: Problem je i s profesorima“, objavljenog 29. ožujka 2011. Povodom tih tekstova zahtjev za očitovanje podnijela je i pravobraniteljica za djecu Mila Jelavić. Ispravak u *Jutarnjem listu* (priložen) objavljen je 15. travnja 2011.

Zaključak

Glavnom uredniku Mladenu Plešeu i novinaru Goranu Peniću izriče se opomena, jer nema opravdanja da se neku školu (a onda i njezine učenike) proglašava najgorom na temelju broja negativnih ocjena i tučnjave nekolicine učenika.

Obrazloženje: U ime učenika i roditelja učenika Strojarske tehničke škole Fausta Vrančića, ravnatelj Božo Čužić tvrdi kako je „ovakvim senzacionalizmom stotine učenika Škole stavljeno na stup srama“. „Djeca koja se nalaze u najosjetljivijoj dobi odrastanja, mladost koja se bori za svoje mjesto u našem društvu, izvrgnuta je osudi javnosti“, kaže ravnatelj. A u priloženom demantiju upozorava: „Ionako krhkog samopouzdanja i samopoštovanja, stigmatizira ih se neutemeljenim navodima i etiketiranjem kao učenike najgore škole“.

Na slično upozorava i pravobraniteljica za djecu Mila Jelavić „Unatoč tome što u nekim dijelovima novinskih članaka novinar spominje i pozitivne pojavnosti (npr. citiranjem pohvala koje učenici daju profesorima) i što pokušava kroz razgovor s djecom ukazati i na slabosti odgojno-obrazovnog sustava (npr. loši uvjeti za nastavu na koje ukazuju učenici), te što dijelove teksta posvećuje mladim inovatorima koji osvajaju odličja, u spomenutim člancima o Strojarskoj tehničkoj školi Fausta Vrančića njeni se učenici nažalost prokazuju u prevladavajuće negativnom kontekstu što dovodi do etiketiranja djece, učenika te škole, uz popratni senzacionalizam, a takvo izvještavanje može utjecati na njihovo samopouzdanje i samopoštovanje koje je vrlo lako narušiti u osjetljivoj dobi odrastanja“. Pravobraniteljica podsjeća također da senzacionalistički napisi koji se odnose na djecu, mogu biti doživljeni kao poticaj neprihvatljivom ponašanju, pogotovo ako djeca u njemu prepoznaju „lak“ način da zadobiju pozornost javnosti.

Goran Penić u svojem očitovanju vjeruje kako je svoje tekstove napravio objektivno i novinarski profesionalno. Smatra da bi se vodstvo škole trebalo više zabrinuti zbog loših rezultata učenika nego zbog njegovih tekstova. Kaže kako je, istražujući u e-matici ovogodišnje podatke o svim zagrebačkim školama i uspoređujući ih s ostalim školama u zemlji, došao do zaključka da je upravo ta škola ovogodišnji rekorder po broju zaključenih negativnih ocjena na polugodištu jer je gotovo 75 posto polaznika škole imalo negativnu ocjenu iz barem jednoga predmeta. Zato je dobio zadatak da u toj školi provede pet dana i da u razgovoru s učenicima i vodstvom škole pokuša doznati „zašto su oni objektivno trenutno najgora škola u Hrvatskoj (htio to ravnatelj priznati ili ne, statistika je takva)“. Tvrdi kako nije bio cilj ocrniti školu već objektivno prikazati probleme hrvatskog obrazovnog sustava te smatra kako je, provodeći vrijeme s učenicima, dobio „najvjerodostojniju moguću priču“, a da je razgovarajući i s ravnateljem, pedagoginjom i ponekim profesorom poštovao i pravila novinarske struke, tim više što je pisao i o pozitivnim stvarima u toj školi. Vijeće smatra kako nije bilo opravdanja niti pravih argumenata da se tekstom, agresivnom opremom i filmom o tučnjavi, emitiranim na internetskoj stranici Jutarnjeg lista ta škola, njezini učenici i nastavnici tako negativno proskribiraju. Radi se o izuzetno važnom i vrlo zanemarenom društvenom sustavu, koji višestruko preslikava brojne društvene probleme, kako one iz javne tako i iz privatne i obiteljske sfere, i on nema tako često priliku biti važna tema medija. Ovaj put je to nepotrebno postao na negativan način.

Na odluku Vijeća časti može se uložiti žalba Središnjem odboru u roku od 30 dana od primitka odluke (članak 42. točka 5 Statuta HND).

za Novinarsko vijeće časti
Davorka Blažević, zamjenica predsjednika

